

เพกา

ชื่ออื่น	ลิ้นฟ้า ลิ้นไม้ ลิ้นช้าง (ไทยใหญ่) ลิดไม้มะลิดไม้ มะลิ้นไม้	
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์	ต้น	เป็นไม้ยืนต้น 10-12 เมตร อายุหลายปีเรือนยอดเล็ก กิ่งเปราะหักง่าย แตกกิ่งก้านน้อย
	ใบ	เป็นใบประกอบแบบขนนก 3 ชั้น ขนาดใหญ่ เรียงตรงกันข้ามกันอยู่บริเวณปลายกิ่ง ใบย่อยรูปไข่หรือรูปไข่แกมวงรีกว้าง 4-8 ซม. ยาว 6-12 ซม.
	ดอก	ดอกช่อออกที่ปลายยอด ก้านช่อดอกยาวดอกย่อยขนาดใหญ่ กลีบดอกสีนวลแถบเขียวโคน
	กลีบ	เป็นหลอดสีม่วงแดง หนา ย่น บานกลางคืนร่วงตอนเช้า
	เมล็ด	เมล็ดแบนสีขาว มีปีกบางโปร่งแสง
	ผล	เป็นฝัก ติดฝักยาก (คิดว่าเป็นเพราะสายพันธุ์) 2-3 ปี ติดฝัก ฝักเป็นรูปตามยาว ประมาณ 60-100 ซม. เมื่อแก่จะแตก
การขยายพันธุ์	ตัดชำราก เพาะเมล็ด	
ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์	กันยายน-ธันวาคม	
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต	ที่ชื้นระบายน้ำดี	
การใช้ประโยชน์	ทางอาหาร	ยอดอ่อนและดอก นึ่งหรือต้มให้สุกรับประทานร่วมกับน้ำพริกตาแดง ฝักอ่อนนำมาเผาไฟให้ผิวนอกไหม้เกรียม แล้วขูดผิวที่ไหม้ไฟออกรับประทานร่วมกับน้ำพริก ลาบ ก้อน ยำ หรือนำไปผัดกับเนื้อหมู แกง แคร่วมกับผักชนิดอื่นๆ ฝักอ่อนนำมายำ
	ทางยา	<u>เปลือกหรือแก่น</u> ใช้เป็นยาแก้ฟกช้ำ และนำไปเข้ากับยาอื่นหลายตัว แก่น้ำเหลืองเสีย

ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์ ข้อควรระวัง	บำรุงเลือด เป็นยาแก้พิษ ใช้เปลือกนำมาชูดตำใส่ปลาร้า เกลือ เหมือน ส้มตำใส่เม็ดแดงแก้เพื่อน
	ทุกฤดู ดอกมีกลิ่นขม-กรรณาคม กินมากเกินไปอาจเกิดท้องอืด